

Грузинський характер – українською МОВОЮ

CultUA.media 14.11.2017

Національна оперета України запросила на прем'єру веселого і легкого мюзиклу «Ханума» за п'єсою Авксентія Цагарелі на музику Гії Канчелі.

Події твору відбуваються у Тифлісі, у вірменському кварталі Авлабарі наприкінці XIX століття. Збіднілий грузинський князь Пантіашвілі планує вдало одружитися, для чого наймає відому сваху Хануму, яка знайшла для князя наречену на ім'я Гуліко. Друга сваха – Кабато – хоче одружити князя на своїй протезе – дочці багатого вірменського купця Мікича, Соні. Мікич також зацікавлений у цьому шлюбі, оскільки мріє про княжий титул; він скуповує векселі князя.

Коте, племінник Пантіашвілі, закоханий в Сону і, крім того, дає їй приватні уроки. Ханума, бажаючи завадити своїй конкурентці і, водночас, допомогти молодим закоханим, вирішує зіпсувати сватання князя. Вона переодягається і видає себе за Сону. Побачивши стару, криву і кульгаву наречену князь відмовляється одружитися з нею і знову збирається взяти за дружину Гуліко.

Ханума переодягає Сону і видає її за Гуліко. Зачарований князь вирішує одружитися на ній, але Мікич, дізнавшись про це, починає погрожувати Пантіашвілі векселями. Тоді племінник Пантіашвілі – Коте – дає згоду одружитися на Соні. Тим самим він і дядька врятував від боргів і купцю дозволив помістити на свою карету княжий герб. Пантіашвілі дає згоду, а сам одружується з Гуліко. Ханума ж виходить заміж за прикажчика Мікича – Акопа.

Великою популярністю користується вистава «Ханума» поставлена Георгієм Товстоноговим 1972 року у Великому драматичному театрі (Санкт-Петербург), яка 1978 року була записана для телебачення. Ставили виставу і більшість музично-драматичних театрів України. Наразі ж маємо абсолютно нове прочитання твору.

Напередодні прем'єри відбулася прес-конференція для ЗМІ. Про гостроту сюжету, тонкощі постановки та сюрпризи, які чекають на глядача у виставі розповіли керманіч Національної оперети, народний артист України Богдан Струтинський, режисер-постановник вистави, художній керівник Тбільського державного драматичного театру імені С. Ахметелі Іраклі Гогія, балетмейстер-постановник – Гії Марганія, художник-постановник, художник з костюмів – Маріки Кватчадзе, диригент-постановник, заслужений діяч мистецтв України Ігор Ярошенко.

Пропонуємо уривки з їхніх виступів:

Богдан Струтинський:

«Сьогодні Національна оперета України презентує Вам продукт відомого композитора Гії Канчелі, що є спільним проектом нашого театру і гостей з Грузії. Для мене було дуже важливо, щоб цю виставу ставили самі ці люди, які виростили на грузинській культурі. Цей

матеріал нам дуже подобається. Я дивився цю виставу в багатьох обласних театрах. Ми ж намагалися знайти органіку в зображенні героїв».

Іраклі Гогія:

«Для мене велика честь ставити виставу саме в цьому театрі, що є одним з найкращих театрів цього жанру у світі. Тут дуже сильна команда. Створювати штучний грузинський акцент було б найпростішим рішенням. Але нашим завданням було, щоб актори гарною українською мовою грали грузинські характери. Дуже хочу, аби вистава побувала на гастролях в Грузії. Щоб грузинський глядач побачив «Хануму» у виконанні українською мовою.

Ігор Ярошенко:

«Група приступила до роботи з надзвичайним задоволенням. Це величезний і фантастичний світ грузинської культури, грузинської музики. Він просто захоує в себе. Композитор Гія Канчелі поєднав різні грузинські пласти і жанри. Дуже вдячний всій постановочній команді, нашим колегам з Грузії, з якими було так комфортно працювати. І, насамперед, за те, що ми поринули в такий автентичний глибокий світ, відкрили для себе багато нового. Вистава вийшла дуже яскравою, і саме грузинською. Я думаю, що ця постановка буде не лише вдалим нашим проектом, але й стратегічно важливою саме для укріплення культурних зв'язків між Україною і Грузією.

Гіи Марганія:

«У Національній опереті України я зустрів професійний колектив. Мушу сказати, що не всі трупи готові до такого матеріалу. За один день ми вивчили два складних номери. Цими номерами завершується вистава. Я вдячний і трупі, і дирекції театру за таке ставлення, за такий підхід. Був психологічно готовий, що якщо трупа не зможе чогось зробити, то доведеться переробляти. Повірте, я не переробляв жодного руху.

Версія грузинської творчої групи надає виставі оригінального «грузинського присмаку» та характерної стилістики. Справжнє грузинське свято в театрі наповнене колоритними персонажами, яскравими характерами, дзвінкими голосами харизматичних вокалістів театру, гумором, танцями і музикою.

Напевне вистава стане новою сторінкою у творчості народних артистів України Олександра Кравченка (князь Вано Пантіашвілі), Миколи Бутковського (Мікич Котрянц, багатий купець), Людмили Маковецької-Трофимчук (Ануш), заслужених артистів – Ганни Довбні (Ханума, сваха), Асі Середи-Голдун (Кабато, сваха), Валентини Донченко-Бутковської (Текле), солістів-вокалістів театру Олексія Кирилова (Коте), Ганни Коваль (Сона), Дмитра Шарабуріна (Акоп), Кирила Басковського (Тімоте). Завдяки талановитим виконавцям український глядач зміг долучитися до перлини грузинської культури.

Едуард Овчаренко